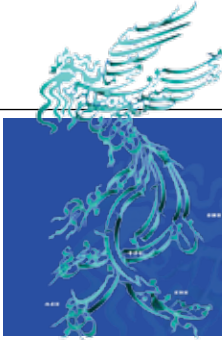

۱۴ | ۱۱ | ۹۹ | جشنواره

ایران جشنواره شماره ۳
(ضمیمه روزنامه ایران)
در جشنواره سینمای فجر
صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیر مسئول:
مهدی شفیعی
سردبیر: جواد دلیری

دبیر ویژه نامه: ندا انتظامی
دبیر تحریریه: نرگس عاشوری
دبیر عکس: ابوالفضل نسایی
دبیر اجرایی: جواد عبدی
مدیر فنی: حجت حکیمی
صفحه آرایی: محمد عباس پور، دنیا حق شنو و مهدی بخشی
ویراستاری و حروفچینی: گروه ویراستاری و حروفچینی «ایران»
لیتوگرافی و چاپ: مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران

محدثه واعظی پور
روزنامه نگار

«ابلق» نرگس آبیاری و «شیشلیک» محمد حسین مهدویان در صدر پرفروش های این دوره از جشنواره قرار دارند

پیش به سوی مخاطب انبوه

مجموعه مستند «آخرین روزهای زمستان» که پاییز سال ۹۱ از شبکه یک پخش شد، بارقه هایی از استعداد و هنر فیلمساز جوانی را نشان می داد که به جرأت می توان او را یکی از پدیده های سینمای ایران در دهه نود دانست. زمانی که «ایستاده در غبار» در سی و چهارمین جشنواره فیلم فجر روی پرده رفت، آنهایی که «آخرین روزهای زمستان» را دیده بودند شوکه نشدند، چرا که مهدویان در «ایستاده در غبار» تجربه هایش در آن مجموعه را کامل کرده بود. ساختار روایی «آخرین روزهای زمستان» و موضوع جذابش، نخستین فیلم سینمایی کارگردان جوانش را به اثری محبوب تبدیل کرده بود. مهدویان پس از «ایستاده در غبار»، به سراغ پروژه دشوار دیگری رفت. «ماجرای نیمروز» به موضوعی کمتر روایت شده اشاره داشت و نقش سازمان موسوم به مجاهدین خلق در سال های اول پیروزی انقلاب را روایت می کرد. بازسازی موفق فضای دهه شصت و روایت داستانی پرتعلیق و جذاب، «ماجرای نیمروز» را به فیلمی تأثیرگذار تبدیل کرد که نمایشش در سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر، با تحسین منتقدان و تماشاگران همراه بود. مهدویان، به چهره ای تبدیل شده بود که می تواند پروژه های دشوار سیاسی و تاریخی معاصر را بخوبی به سامان برساند.

وقتی «لاتاری» در سی و ششمین جشنواره فیلم فجر روی پرده رفت، موجی از انتقادات متوجه سازنده جوان فیلم شد. «لاتاری» شباهتی به «ایستاده در غبار» و «ماجرای نیمروز» نداشت و اغلب ستایشگران فیلم های قبلی او را دلسرد کرد. فیلم، در کنار روایت یک عاشقانه جوان پسند، مواضع انتقادی نسبت به بعضی کشورهای همسایه داشت و متهم به عرب ستیزی شد، با این همه موافقان و دوستداران آن، کم نبودند. «لاتاری» پرمخاطب ترین فیلم ادوار مختلف جشنواره فجر است و در اکران عمومی هم تماشاگر بالایی داشته، مهدویان با این فیلم توانست به دل جامعه برود. اتفاقی که با دو فیلم اولش رخ نداده بود.

نمایش «ماجرای نیمروز، رد خون» در سی و هفتمین جشنواره ملی فیلم فجر، نشان دهنده بازگشت مهدویان به سینمایی بود که همه او را با آن می شناسند. فیلم، در ادامه تجربه جذاب و دیدنی «ماجرای نیمروز» ساخته شده بود، اما به اندازه آن موفق نبود. با این همه، در ۱۲ رشته نامزد شد و سه سیمرغ بلورین به دست آورد که سیمرغ کارگردانی و بهترین فیلم جزو آن نبود.

«درخت گردو» پنجمین فیلم مهدویان، که پارسال در جشنواره فجر روی پرده رفت، فضایی متفاوت با دیگر آثار این سینماگر داشت. فیلم درباره مردی به نام قادر مولان پور (با بازی خوب پیمان معادی) بود که اعضای خانواده اش را در بمباران شیمیایی سردهشت از دست می دهد. یک درام سوزناک و دلخراش، که تلاش می کند از طریق موسیقی احساساتی و نمایش مستقیم صحنه های تکان دهنده، روی تماشاگرش تأثیر بگذارد.

«درخت گردو» تقریباً موفق می شود اغلب تماشاگران را درگیر فضای اندوهبار و احساساتی کرده و مانع از توجه به نقاط ضعف آن، از جمله انتخاب غلط مهران مدیری و بازی او شود. شیوع ویروس کرونا و تعطیلی سینماها در سالی که گذشت، مانع از آن شد که «درخت گردو» اکران عمومی

شود، فیلم با همه ضعف هایش مصالح بسیاری برای جذب مخاطب داشت و احتمالاً یکی از پربیننده ترین فیلم های سال می شد. مهدویان با «شیشلیک» به سی و نهمین جشنواره فیلم فجر رسیده است. فیلمی کمدی که برای قرار گرفتن در فهرست نهایی، با اما و اگرهای فراوانی همراه بوده و اصلاحاتی داشته است. آنهایی که فیلم را دیده اند، آن را یک کمدی پر از شوخی های به اصطلاح مورد دار می دانند. ترکیبی که مهدویان در «شیشلیک» به خدمت گرفته، متفاوت از سایر آثار اوست. نویسنده فیلمنامه امیرمهدی ژوله است که بخش عمده ای از کارنامه اش با نوشتن متن مجموعه های طنز گره خورده، رضا عطاران و پژمان جمشیدی بازیگران موفق سینمای کمدی و پرفروش این سال ها هم، نقش های اصلی را بازی می کنند. «شیشلیک» جهشی به سینمای گیشه است، تلاشی برای رکوردشکنی و جذب مخاطب.

مهدویان با «شیشلیک»
به سی و نهمین جشنواره
فیلم فجر رسیده
است. «شیشلیک» جهشی
به سینمای گیشه است،
تلاشی برای رکوردشکنی
و جذب مخاطب.

نرگس آبیاری این روزها، در
بهترین روزهای دوران حرفه ای
خود است، اقبال مخاطبان
و منتقدان را توأمان دارد و
فیلم هایش در جشنواره های
داخلی و خارجی دیده و
تحسین می شوند.

قدم به قدم تا موفقیت

از ساخت «اشیا از آنچه در آینه می بینید به شما نزدیک ترند» نخستین فیلم نرگس آبیاری، تا «ابلق» پنجمین فیلم او، کمتر از یک دهه می گذرد و به شهادت کارنامه این بانوی سینماگر، او قدم به قدم پیشرفت کرده و به یکی از مهم ترین کارگردانان دهه نود تبدیل شده است. آبیاری که از دنیای ادبیات به سینما آمده، در هر فیلم، فضایی تازه تجربه کرده و بینندگان آثارش را با جهانی جدید مواجه کرده است. بنابراین نمی توان به سادگی، دست او را خواند و حال و هوای فیلم هایش را پیش بینی کرد. از داستان سرراست «اشیا...» تا تراژدی «شیار ۱۴۳» فاصله بسیار است و از تجربه گرایی جسورانه «نفس» تا تریلر «شبی که ماه کامل شد» شاهد تولد کارگردانی مسلط در قصه گویی و خلق موقعیت های کمتر دیده شده، هستیم. در میان شخصیت های فیلم های آبیاری، که معمولاً در شرایط بحرانی و خاص، گرفتار آمده اند، سهم زنان پررنگ تر است.

الفت (مریلا زارعی) تصویری تازه از مادران منتظر، مادران شهید بود و «شیار ۱۴۳» بواسطه نزدیک شدن به رنج این مادران و نمایش جزئیات تراژدی از دست دادن فرزند و ویران شدن یک مادر، در سینمای ایران منحصر به فرد است. با «شیار ۱۴۳» نرگس آبیاری به شهرت می رسد و نامش سر زبان می افتد. یکی از مهم ترین امتیازهای فیلم او که نشانه های نخستین آن را در «اشیا...» دیده بودیم، ترسیم دنیای زنان و نزدیک شدن به ترس ها و امیدهای آنان است. آبیاری در «نفس» مسیری متفاوت با «شیار ۱۴۳» را پیمود. «نفس» بواسطه راوی اش بهار (ساره نورموسی) دنیایی خیال انگیز و فانتزی دارد. ترکیب رئال و انیمیشن برای نزدیک شدن به ذهن بهار و روایتی شیرین از مقاطع حساس تاریخ معاصر

از امتیازهای فیلم است. «نفس»، جاه طلبانه است، در سینمای محدودی که اغلب کارگردانشان فراتر از تجربه های موفق فیلمسازان دیگر گامی بر نمی دارند، نشان دهنده هوش و جسارت آبیاری برای فاصله گرفتن از تحسین هایی است که «شیار ۱۴۳» نصیبش کرده بود. فیلمی که با پایان غافلگیرکننده اش، در یاد می ماند و به مرثیه ای برای همه کودکانی تبدیل می شود که آتش جنگ، رویاهایشان را سوزانده است.

«شبی که ماه کامل شد» فیلم زمانه است. یک تریلر خوش ساخت که شخصیت اصلی آن نه عبدالحمید (ترو ریست معروف) که فائزه (الناز شاکردوست) همسر بیگناه و مظلوم اوست. اگر در «شیار ۱۴۳» زیبایی از دست رفته الفت و خم شدن قامت او، نشانه ای از ویران شدن زندگی مادران فرزند از دست داده بود، در «شبی که ماه کامل شد» فائزه (زنی جوان و زیبا) نمادی از همه قربانیان خشونت و تعصب فرقه ای است. نماد عشق که در آتش جهل و جنون، از بین می رود. نقد افراطی گری و تروریسم، از طریق روایت یک عاشقانه خونین، «شبی که ماه کامل شد» را به فیلمی تلخ و تأثیرگذار تبدیل کرده است. حالا دیگر تماشای بازی های فراتر از انتظار هم به یکی دیگر از ویژگی های فیلم های این کارگردان تبدیل شده است.

نرگس آبیاری با «ابلق» به سی و نهمین جشنواره فیلم فجر آمده و یکی از مهم ترین چهره های این رقابت است، سینمادوستان بسیاری منتظرند تا فیلم تازه او را ببینند. دوبازیگر اصلی فیلم قبلی اش، این بار هم با او همکاری کرده اند. بهرام رادان و گلاره عباسی (که در «اشیا...»، «نفس» و «شیار ۱۴۳» همراه آبیاری بوده) با گریم و ظاهری متفاوت در این درام شهری حضور دارند. آنهایی که فیلم را دیده اند، معتقدند «ابلق» بهترین اثر او تا امروز است و بازگردانش حتماً دیده خواهند شد.

نرگس آبیاری این روزها، در بهترین روزهای دوران حرفه ای خود است، اقبال مخاطبان و منتقدان را توأمان دارد و فیلم هایش در جشنواره های داخلی و خارجی دیده و تحسین می شوند. با وجود ورود نسل تازه ای از فیلمسازان زن در سال های اخیر، آبیاری با فاصله از دیگران، موفق ترین آنهاست. فیلمسازی که با فیلم هایش، خونی تازه به رگ های سینمای ایران آورده است.